

சம்ஸ்கிருத இலக்கணம்

ஔர் அறிமுகம்

ச.பத்மநாபன்

சம்ஸ்கிருத இலக்கணம் - ஓர் அறிமுகம்

ஆசிரியர்
பிரம்மஸ்ரீ ச.பத்மநாபன்
தலைவர், சம்ஸ்கிருதத்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

பாட விதானத்திற்கு அமைவானது

வெளியீடு:
ஸ்ரீ முன்னேஸ்வரம் தேவஸ்தானம்
முன்னேஸ்வரம்,
சிலாபம்.
2017

நூல் விபரம்

நூலின் வயர்	:	சம்ஸ்கிருத இலக்கணம் - ஓர் அறிமுகம்
ஆசிரியர்	:	பிரம்மமூர் ச.பத்மநாபன் B.A.(Hons), P.G.Dip.in.Edu,M.Phil-Sanskrit தலைவர், சம்ஸ்கிருதத்துறை, கலைப்பீடம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
பதிப்பு	:	முதற்பதிப்பு, 08.03.2017
வெளியீடு	:	முன்னேஸ்வரம் தேவஸ்தானம் முன்னேஸ்வரம், சிலாபம்.
அச்சமைப்பு	:	மதிகலர்ஸ் பிறிண்டர்ஸ் நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்
பக்கங்கள்	:	
பிரதிகள்	:	500
ISBN	:	978-955-43962-6-5

முகவுரை

I

சம்ஸ்கிருத மொழியின் பிரதான கூறாகவும் மூலவேராகவும் விளங்கும் இலக்கணத்தைப் பற்றிய அறிமுகத்தினை வழங்கும் இந்நூல் சம்ஸ்கிருத இலக்கணம் - ஓர் அறிமுகம், எனும் பெயருடன் வெளிவருகின்றது. சம்ஸ்கிருத மொழியைக் கற்கவிளையும் மாணவர்களுக்கு இலக்கணம் பற்றிய விரிவானதோர் அறிமுகத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் எனும் நோக்குடன் கலைத்திட்ட அமைவிற்கு ஏற்ப ஓர் பாடவிதானத் திற்கு உள்ளடங்கலாக உருவாக்கவேண்டும் எனும் நோக்கத்துடன் தயாரிக்கப்பட்டதே இந்நூல் ஆகும். சம்ஸ்கிருத மொழியைத் தமிழ்மொழி மூலம் கற்கவிளையும் மாணவர்களுக்கு ஆசிரியரின் உதவியின்றி கற்க முடியாது. எனினும், முழுமையாக அவ்வாறன்றி ஐயத்தெளியும் வகையில் ஆசிரியரது வழிகாட்டலையும், பாடநோக்கத்திற்கு ஏற்புடைய முன்னறிவு முறைமைகளையும் உள்ளடக்கியதாக முதலாம்வருடம் கலைத்தேர்வில் உள்வாரி / வெளிவாரி மாணவர்களின் பாடத்திட்டத்திற்கு அமைவாகத் தயாரிக்கப்பட்டதே இப் பாடநூற் கையேடாகும்.

சம்ஸ்கிருத மொழியின் இலக்கணம் சார்ந்த பல்வேறுபட்ட நுட்பங்களையும், இந்நூல் தெளிவுபடுத்த முயற்படுகிறது. இந்நூலின் பயன்பாட்டின் பெறுபேறு தொடர்ச்சியாக இதன் விரிவுகளை நோக்கியவண்ணம் செல்வதாக அமைவது தூரநோக்குடையதாக அமைந்து காணப்படும் எண்ணமாகும்.

II

சம்மொழி இலக்கியம் எனும் உயர் அந்தஸ்தைப்பெற்ற மொழிகளான இலத்தீன், கிரேக்கம், சம்ஸ்கிருதம் என்பனவும், ஜெர்மனியம், பிரெஞ்சு, ஆங்கிலம், தமிழ் எனும் மொழிகளுள் பழையமையானதும் தொடர்ச்சியானது மான மொழிமரபைக் கொண்டமொழி எனும் பெருமையுடையமொழி சம்ஸ்கிருத மொழியாகும்.

இந்தோ ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்திலும், இந்தோ ஜெர்மனிய மொழிக்குடும்பத்திலும் சம்ஸ்கிருத மொழியின் தொடர்புடையதன்மையினை மொழியியலாளர்கள் பலர் ஆய்வுசெய்துள்ளனர். இதனூடான ஒப்பியல் மொழியியலாய்வுகள் சம்ஸ்கிருத மொழியின் உயர்வினைத் தனக்கேயுரிய மரபில் பேணிநிற்கின்றமையை ஆராய்ச்சியாளர்கள் சுட்டிக்காட்டத்தவறியதில்லை.

இந்திய மொழிமரபில் வட இந்திய மரபினையும் தென்னிந்திய மரபினையும் தென்னிந்தியமரபினையும் ஒன்றுபடுத்திய நெறிமுறையில் மொழிவழக்கின் அதிக செல்வாக்கைப் பெற்றதன்மையில் வட இந்தியாவில் இந்தி, மராட்டி, குஜராத்தி, அஸ்ஸாமி, ஒரிஸா, காஷ்மீரி, பஞ்சாபி, வங்காளி ஆகிய மொழிகள் யாவற்றுடனும் தொடர்புடைய ஒரே மொழியான சம்ஸ்கிருதமொழி வடமொழி என அழைக்கப்படுகின்றது. தென்னிந்தியாவில் கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம், துளு எனும் மொழிகள் யாவற்றுடனும் தொடர்புடைய ஒரேமொழியாகிய தமிழ்மொழி தென்மொழி என அழைக்கப்படுகின்றது. இதனடிப்படையில் வடமொழியென்பது சிறப்பாக சம்ஸ்கிருதமொழியினை யும், தென்மொழியென்று சிறப்பாக தமிழ்மொழியினையும் சுட்டுவனவாகின்றன.

III

சம்ஸ்கிருதமொழியின் புராதனவடிவமே வேத இலக்கியங்களாகின்றன. அதனடிப்படையில் சம்ஸ்கிருத மொழியின் புராதன மொழிவடிவம் வைதிகமொழியென்றும்; பாணினியெனும் சம்ஸ்கிருத இலக்கண ஆசிரியரின் அஷ்டாத்யாயீ, அல்லது பாணினீயம் எனும் இலக்கண நூலால் பிராகிருதம் எனும் பேச்சுவழிமொழி மரபிலிருந்து செம்மைப்படுத்தப்பட்ட மொழிவடிவமே சம்ஸ்கிருத மொழியாகும். இத்தகைய சிறப்பின் மேன்மையினால் பாணினி சம்ஸ்கிருத மொழியின் தந்தையெனும் சிறப்புப்பெறுகின்றார். வைதிகமொழியென்பது வேத இலக்கியங்களுக்குரிய சிறப்புவாய்ந்த அமைப்பான ஸ்வரங்களை அமைத்து உச்சரிக்கும் முறையாகும். உத்தாததம், அநுதாததம், ஸ்வரிதம் எனும் வகையில் ஸ்ருதி எனும் மரபில் ஒவ்வொரு வேதங்களுக்குமுரிய தனித்துவத்தை அவைகளை அத்யயனம் செய்யும் முறைகளுடன் இணைந்ததாக பேணிப்பாதுகாத்துவருகின்றது. ஒவ்வொரு வேதங்களும் தமக்கேயான

வேதமொழிமரபை பிராதிசாக்யம் எனும் இலக்கண நூல் மரபினூடாக பாதுகாத்துவருகின்றன. வேதங்களை அத்யயனம் செய்பவர் பதம், கிரமம், ஜடை கனம் என்ற முறைமை களில் இடைச் செருக்கிகளும், மாறுதல்களும் மாற்றங்களும் ஏற்படாதவண்ணம் பாதுகாத்துவருவது தனித்துவமான வைதிகக் கல்வி மரபாகக் காணப்படுகின்றது. வேதங்கள்போற்றும் ஸ்வரங்கள் அமைந்த மொழி மரபிலிருந்து வளர்ச்சிபெற்று ஸ்வரங்களற்ற தன்மையினையடைந்தமையை உபநிடதங்களில் காணலாம்.

IV

சம்ஸ்கிருதமொழியின் தோற்றுவாய் உலகின்படைப்புடன் தொடர்புடையதாகவும், சிவனது நடராஜவடிவத்தில் படைத்தவைக்குறிக்கும் உடுக்கின் ஒலியிலிருந்து தோன்றியதாகவும், பதினான்கு தடைவைகள் ஒலிக்கப்பட்ட உடுக்கின் ஒலியிலிருந்து வெளிப்பட்டவையே மாவேஸ்வர சூத்திரங்கள் என்றும் அறியப்படுகின்றது. இச்சூத்திரங்கள் பதினான்கு ஆகும். இச் சூத்திரங்களின் உள்ளடக்கமாகவே சம்ஸ்கிருதமொழியின் இன்றியமையாத எழுத்துக்கள் யாவற்றையும் காணமுடிகின்றது. இச் சம்ஸ்கிருதமொழி சிவனுடன் தொடர்புடையதான தோற்று வாயுடன் அமைந்து காணப்படுவதால் இம்மொழி தெய்வீகமொழி என்றும் சிறப்புப்பெறுகின்றது.

V

சம்ஸ்கிருதமொழியின் மிகப்பழைய இலக்கணநூல் பாணினியம் ஆகும். இது அஷ்டாத்தியாயீ என்றும் அழைக்கப்படும். ஒவ்வொரு அத்தியாயமும் நான்கு பகுதிகளையுடையதாக எட்டு அத்தியாயங்கள் உண்டு. சுமார் நான்காயிரம் சூத்திரங்களை உள்ளடக்கிய இந்நூல் கி.மு. 4ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. வட இந்தியாவின் (இன்றைய பாக்கிஸ்தானின்) லாகூரில் சாலதூரனும் இடத்தில் தாக்ஷீ என்பவனின் மகனாகப் பிறந்தவரே பாணினி ஆவார்.

பாணினியின் இவர்களை உருவாக்கத்திற்கு அக்கால சமுதாயத்தின் மொழிநிலைச்சூழல் முக்கியகாரணியாக விளங்குகின்றது. பொதுவாக இலக்கணம் என்பது “ஒரு மொழியைப் பிழையின்றிப் பேசவும், கற்கவும் பயன்படுவதே ஆகும்” எனக்கூறுவர். இந்நிலையில் பிராகிருதம் எனும் பேச்சுமொழி வழக்கிலிருந்து செம்மைப்படுத்தப்பட்ட மொழிவடிவமாகவே பாணினி விளங்குவதனைக் காணமுடிகின்றது. இந்நிலையில் சம்ஸ்கிருதம் என்பது சுத்தமான தூய்மையான மொழி என்றும் பிராந்திய வழக்குகளற்றதும், அறிஞர்களது மொழி என்னும் அதனது உயர்வுநிலைத்தன்மை கருதப்படுகின்றது.

சம்ஸ்கிருத மொழியின் இலக்கணம் எனும் தன்மையில் பாணினி எனும் இலக்கணநூல் விஞ்ஞான பூர்வமான விதிகளையுள்ளடக்கிய தன்மையில் மூன்று முனிவர்கள் முக்கியத்துவமுடையவர்களாகவர். அவர்கள் பாணினி, காத்யாயனர், பதஞ்சலி ஆகியோரே அம்மும்முனிகள் ஆவர். இவர்களுள் பாணினி சூத்திரகாரர் என்னும் உரையாசிரியர் வரருசி என்றும் பதஞ்சலி மஹாயாஷ்யம் எழுதியவர் என்றும் சிறப்புப்பெறுகின்றனர்.

VI

இந்நியமரபினுள் கி.பி.1505களில் போத்துக்கேயரது வருகையுடன் இந்தியப்பண்பாட்டின் தனித்துவம் மிக்க அடையாளங்களை மேற்கு நாட்டவர்கள் வியப்புடன் நோக்கினர். அவ்வகையில் வேத இலக்கியம் முதல் மரபுசார் இலக்கியங்கள் அனைத்துமே உயர்வுநிலையில் நோக்கப்பட்டன. ஆய்வுமுறையில் நோக்கப்பட்ட அச்சிந்தனைகளைத் தமது மரபுடன் ஒப்பு நோக்கிய தன்மைகள் ஒப்பியல் ஆய்வுகளாகவே வெளிவரத் தலைப்பட்டன. அந்நிலையில் சிறப்புத்தன்மையுடன் நோக்கப்பட்ட மொழிமரபே இந்தோ ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பம் ஆகும். இம்மொழிக்குடும்பத்தில் ஒப்பியல் இலக்கணம் எனும் மரபும், சிறப்பாக சம்ஸ்கிருத மொழிக்கான இலக்கண நூல்கள் பலவும் தோன்றுவதற்குரிய புதிய அணுகுமுறைகளைத் தோற்றுவித்தன.

சம்ஸ்கிருத இலக்கணம் எனும் மரபு முதன்முதலில் கி.பி 1668ல் ஹென்ரிச் ரொத் (Heinrich Roth) எனும் ஜெர்மனியரால் எழுதப்பட்டது. இந்நூல் வெளியிடப்பட்டதா நூல் என்றும் கூறுவர். இதனையடுத்து இந்நூல் கி.பி 1790ல் இலத்தீன் மொழியில் வெளியிடப்பட்டது. இதனைத்தொடர்ந்து கோல் புறாக் (1805), கரே (1808), வில்கின்ஸ் (1808) பெய் பென்பே, ஆகியோரால் ஒப்பியல் இலக்கணம் எனும் முறைமையில் இலக்கணம் எழுதப்பட்டது. விட்டினி (1879) வெக்கர் நெகல் ஆகியோர் சம்ஸ்கிருத இலக்கணம் (Sanskrit Grammar) என்றே தனியாக

நூல்களை எழுதினர். மொனிய வில்லியம்ஸ், மக்ஸ் மூலர் (1870), மக்டொனல் (1901) V.S.ஆப்தே, M.R.காலே என்ற வறாக எழுந்த இலக்கண நூல்கள் பாணினியில் இலக்கணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தாலும் மாணவர்களுக்காகவும் சிறப்பாக வாசகர்களுக்காகவும் - ஒன்று தொகுக்கப்பட்ட தன்மையில் எழுந்த நூல்களாகின. அம்மரபில் நோக்கையில் தேவநாகரி எனும் சமஸ்கிருத எழுத்தின் வரிவடிவத்தை ஆங்கில மொழி ஒலிவடிவம் கொடுக்கப்பட்டதாக ஆங்கில மொழிமூலமான நூல்களாக அவை விளங்குவன என்பது சுட்டிக் காட்டத்தக்கது. சமஸ்கிருத இலக்கணத்தை அறிமுகப்படுத்தும் வகையில் ச.பு.பண்டர்கார் என்பவரது இரு தொகுதிகளிடங்கிய பயிற்சி நூல்கள் புதிய பரிணாமத்தை இட்டுச்செல்வதாக அமைந்து காணப்படுகின்றது.

VII

யாழ்ப்பாணத்து சமஸ்கிருதமொழிப் புலமையாளர் வரிசையில் பல்வேறுவிதமான நோக்கங்களை முன்னிறுத்தி பலவிதமான நூல்களை ஆக்கியுள்ளனர். அவர்களின் வரிசையில் சமஸ்கிருத இலக்கண மரபிற்காக நூல்களை எழுதியவர்கள் வரிசையில் நீர்வேலி சிவசங்கரபண்டிதர், நீர்வேலி, சிவப்பிரகாச பண்டிதர், நியாயசிரோமணி கி.சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள், வியாகரண சிரோமணி தி.சி.சீதராம சாஸ்திரிகள், பண்டிதர் ச.பஞ்சாகூரசர்மா, பேராசிரியர் கா.கைலாசநாதக்குருக்கள், பேராசிரியர் வி.சிவசாமி, கலாநிதி திருமதி.வி.சிவச்சந்திரன், திருவாளர் செல்வரத்தினம் போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவை பல்வேறு நோக்கங்களுக்காக பல்வேறு தேவைகளை முன்னிறுத்தி வெளிவந்த நூல்களாகும். இவற்றுள் சில சமஸ்கிருத மொழியின் வரிவடிவமாகிய தேவநாகரி எனும் எழுத்தினை முதன்மையாகக் கொண்டதாகவும், கிரந்தலிபி எனும் வரிவடிவத்தை முதன்மையாகக் கொண்டதாகவும் அமைந்து விளங்குவதைக் காணமுடிகின்றது.

சமஸ்கிருத மொழியை தேவநாகரிலிபி வரிவத்தினுதவியுடன் சமஸ்கிருதத்தை ஒரு பாடமாகக் கற்பவர்களின் மொழி வரலாறு பற்றிய அடிப்படை அம்சங்களுடன் எழுத்துக்களின் எழுதும்முறை, உயிர் மெய்யெழுத்து கூட்டெழுத்து எனும் முறைமைகள் தெளிவுற நோக்கப்படுகிறது. சமஸ்கிருத எழுத்துக்களை எவ்விதம் அழகுற எழுதுவது எனும் முறைமை பின்னிணைப்பில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் படிநிலை வளர்ச்சியில் சாதாரணமாக சமஸ்கிருத வாக்கியத்தை ஆக்குவதற்கும், மொழி பெயர்ப்பதற்குமான தனித்துவமான பயிற்சி இதற்கு அனுசரணையாக அமைய வேண்டியதும் அவசியம்.

சமஸ்கிருத மொழியை விருப்புடன் தாமாகக் கற்க விளையும் மாணவர் கையேடு எனும் இம் முயற்சியின் அறிமுகமாக அமையும் இந்நூலை மாணவர்கள் கற்று பயிற்சிபெற்று பயனடைவார்களாக.

ச.பத்மநாபன்
தலைவர்,
சமஸ்கிருதத்துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

பிரதமாவும், தர்மகர்த்தாவும்
ஸ்ரீ முன்னேஸ்வரம் தேவஸ்தானம்,
முன்னேஸ்வரம்,
சிலாபம்.
08.03.2016